

Nr 20.

Godkänd av första kammaren den 17 februari 1928.

Godkänd av andra kammaren den 17 februari 1928.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts statsverkspropositionen gjorda framställning angående dispositionsrätten till reservationer å äldre riksstatsanslag.

(Statsutskottets utlåtande nr 15.)

Till Konungen.

Uti den till riksdagen den 4 januari 1928 avlätna propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov har Eders Kungl. Maj:t, med åberopande av statsrådsprotokollet över finansärenden för nämnda dag, under rubrik »Utgifterna. För flera huvudtitlar gemensamma frågor» (punkt 2) föreslagit riksdagen besluta, att reservationsanslag må, med iakttagande av de anordningar, som vid övergången befinnas lämpliga, disponeras allenast till och med andra budgetåret efter det, å vars riksstat anslaget blivit sist uppfört, dock med rätt för Kungl. Maj:t att, då anslagets bortfallande efter nämnda tid skulle vålla särskild olägenhet, låta anslaget kvarstå till vederbörandes förfogande under ytterligare högst ett år.

Mot förevarande förslag — vilket, såsom nämnts, innebär en inskränkning i förfoganderätten över vissa av riksdagen tidigare beviljade reservationsanslag — synes ur riksdagens synpunkt inga invändningar kunna resas.

Såsom den av riksräkenskapsverket gjorda undersökningen utvisar, har den till tiden obegränsade dispositionsrätt över ifrågavarande anslag, som hittills förefunnits, i stor utsträckning medfört, att för vissa utgifters bestående anslagen kommit att anvisas tidigare än som i och för sig varit erforderligt — ett förhållande som i vissa fall kan föranleda, att statsinkomster uttagas långt tidigare än som i verkligheten är nödvändigt. Genom den tidsbegränsning, som nu föreslås, lärers tvivelsutan vinnas betydligt ökade möjligheter till kontroll över att icke tidpunkten för användningen av tidigare beviljade anslag på detta sätt förskjutes. Därjämte skulle förslagens antagande medföra en ur allmän budget- och redovisningssynpunkt önskvärd ändring i det nuvarande förfaringssättet, att ett reservationsanslag, som ställts till en myndighets förfogande för visst ändamål, sedermera, låt vara efter inhämtat medgivande av Kungl. Maj:t och riksdagen, användes för annat senare uppkommet medelsbehov.

Med bifall till Eders Kungl. Maj:ts förslag har alltså riksdagen beslutat, att reservationsanslag må, med iakttagande av de anordningar, som vid övergången befinnas lämpliga, disponeras allenast till och med andra budgetåret efter det, å vars riksstat anslaget blivit sist uppfört, dock med rätt för Eders Kungl. Maj:t att, då anslagets bortfallande efter nämnda tid skulle vålla särskild olägenhet, låta anslaget kvarstå till vederbörandes förfogande under ytterligare högst ett år.

Stockholm den 17 februari 1928.

Med undersätlig vördnad.
